

Załącznik nr 1. Wykaz istniejących parków narodowych

L.p.	Nazwa parku narodowego	Akt powołujący	Publikowane	Powierzchnia (ha)	Lokalizacja (gmina)	Cel ochrony, opis powierzchni
1.	Drawieński Park Narodowy	<p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1990 roku w sprawie utworzenia Drawieńskiego Parku Narodowego;</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1996 r.;</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r.</p>	<p>Dz. U. Nr 26, poz. 151;</p> <p>Dz. U. z 1996 Nr 4, poz. 28;</p> <p>Dz. U. z 1998 Nr 156, poz. 1021.</p>	11 342	Człopa, Tuczno, Drawno, Bierzwnik	<p>Drawieński Park Narodowy to najbardziej malowniczy i wartościowy przyrodniczo fragment Równiny Drawskiej, dużego obszaru sandrowego na Pojezierzu Pomorskim, zajęty jest on przez zwarty kompleks leśny Puszczy Drawskiej, zwanej też Puszczą nad Drawą. Park narodowy, o charakterystycznym kształcie przestrzennym zbliżonym do litery V obejmuje dolinę rzeki Drawy i jej dopływu - Płocicznej oraz fragmenty Puszczy o bogatej florze wraz ze śródleśnymi łąkami, torfowiskami i jeziorami. Ukształtowanie terenu Parku jest wynikiem działalności wód roztopowych lodowca. Przeważają tereny równinne, pokryte utworami typu sandrowego, jednak rzeźba terenu zaliczana jest do zróżnicowanych ze względu na obecność utworów moreny czołowej wzdłuż Drawy. Tereny leśne to ok. 80% powierzchni parku, są to przede wszystkim bory sosnowe oraz lasy mieszane. Wyjątkowym walorem terenu jest drzewostan bukowo- dębowy liczący ponad trzysta lat, jest on objęty ochroną rezerwatową pod nazwą „Radęcin”. Występujące tu kręgowce reprezentowane są przez 200 gatunków, najliczniej reprezentowane są ptaki. Równie bogata jest fauna bezkręgowców w tym rzadkich i wpisanych na czerwone listy gatunków ginących i zagrożonych wyginięciem. Inną osobliwością terenu jest występowanie chamedafne północnej w pobliżu jeziora Sitno, gatunek ten jest notowany tylko na kilku stanowiskach w Polsce.</p>
2.	Woliński Park Narodowy	<p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 03.03.1960 r.;</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1966 r. w sprawie Wolińskiego Parku Narodowego.</p>	<p>Dz. U. Nr 14, poz. 29 z 1960 r.;</p> <p>Dz. U. Nr 4, poz. 30 z 1966 r.</p>	10 937	Wolin, Świnoujście, Międzyzdroje	<p>Został utworzony w celu ochrony bogactwa rodzimej flory i fauny oraz unikatowego krajobrazu polskiego wybrzeża, swym zasięgiem obejmuje centralną część wyspy Wolin, część Zalewu Szczecińskiego wraz z Deltą Wsteczną Świny oraz pas przybrzeżnych wód Bałtyku o szerokości 1 mili morskiej. Park Woliński jest pierwszym w Polsce parkiem narodowym lądowo - morskim. Rzeźba terenu Wolińskiego Parku jest bardzo urozmaicona ukształtowana w następstwie ostatniego zlodowacenia i wód roztopowych, a także oddziaływania wiatru i wód Bałtyku. Efektem są wzgórza morenowe nad brzegami morza i Zalewu Szczecińskiego na wysokość ponad 100 m. Najwyższym wzniesieniem jest Grzywacz, góra mająca wysokość 115 m n.p.m. W obrębie wzgórz morenowych położone są jeziora polodowcowe. Wzgórza pokrywają drzewostany bukowo-sosnowe- dębowe. Lasy bukowe i bory bażynowe zbliżone są do lasów naturalnych. Szczególnym walorem terenu jest buczyna storczykowa, gdzie występuje dziewięć gatunków storczyków. Woliński Park Narodowy jest ostoją ptactwa od lat jest królestwem bielika, który jest jego symbolem.</p>

Ze względu na to, że obszary zlokalizowane są w granicach kilku jednostek samorządu terytorialnego nie jest możliwe usystematyzowanie tabeli według powiatów i gmin

• Stan na 29. I. 2010 r.